

РЕШЕНИЕ

№ 339

гр. София, 14.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав, в публично заседание на 13.12.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Любка Стоянова

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на прокурора Димитрова, като разгледа дело номер **9531** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 Административно процесуалния кодекс /АПК/ по оспорване на индивидуален административен акт, обективно съединено с предявен иск с правно основание чл. 1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/ по реда на чл. 204, ал. 2 от АПК.

Образувано е по искова молба /л.3/ и уточняваща молба /л.85/ на Районна потребителна кооперация „М.“, ЕИК[ЕИК] със седалище в [населено място], [жк], бл. 319 срещу Заповед № РД-20-66/03.06.2010 г. на директора на Дирекция „Контрол по строителството” – Столична община /СО/ и иск за обезщетение за вреди настъпили от изпълнението на цитирания административен акт срещу СО.

В исковата молба и молбата–уточнение от 07.03.2012 г. жалбоподателят РПК „М.“ твърди, че оспорената заповед № РД-20-66/03.06.2010 г. на директора на Дирекция „Контрол по строителството” – СО е нищожна и незаконосъобразна, поради допуснати съществени нарушения на административно производствените правила и противоречие с материалния закон. Твърди, че обжалваната заповед е издадена при липса на компетентност и в нарушение на чл. 26 и сл. от АПК както и в нарушение на процедурата по чл. 34 от АПК и при неспазване на процедурата по чл. 195 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/. Счита, че не са били налице и условията за премахване на сградата. Във връзка с наведените доводи за нищожност и незаконосъобразност на издаденият административен акт от директора на Дирекция „Контрол по строителството” – СО е предявен от ищеца и съединеният иск по реда на

ЗОДОВ във връзка с чл. 203 и сл. от АПК, с който се претендират имуществени вреди в размер на 35 000 лв. /тридесет и пет хиляди лева/ като последица от събарянето на търговски обект - собствен на РПК „М.“, представляващ едноетажна сграда със застроена площ от общо 89.80 кв.м. /осемдесет и девет цяло и осемдесет квадратни метра/, находящ се в кв.Г., [улица]. Навежда също така доводи, че собствеността на кооперацията е придобита чрез отделяне на от ПК „Девети септември” П. и по давност.

В съдебно заседание ищецът се представлява от адв. Б. – САК, който поддържа жалбата срещу административния акт и предявеният иск по реда на чл. 1, ал.1 от ЗОДОВ. В хода на делото прави изменение на размера на предявеният иск, като прави увеличение на размера на обезщетението от 35 000 лв. на 39 953 лв. /тридесет и девет хиляди деветстотин петдесет и три лева/.

Ответникът по жалбата - Директор на дирекция „Контрол по строителството” – СО, чрез процесуален представител, изразява становище за неоснователност на жалбата. Счита, че оспорената заповед е законосъобразна, издадена при правилното приложение на материалния закон и без допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. Исква жалбата да бъде отхвърлена.

Ответникът по съединения с жалбата иск - Столична община чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и исковата молба. Изразява становище за недопустимост на жалбата и исковата молба с оглед процесуалната легитимация на представителя на РПК „М.“, предвид факта, че през 2006 г. по силата на договор е била прехвърлена собствеността върху търговското предприятие. Твърди, че СО е собственик на земята по силата на акт за общинска собственост, поради което на основание чл. 92 от Закона за собствеността /ЗС/, собственикът на земята е собственик и на постройките и насажденията върху нея и легитимен собственик на процесната постройка е СО. Подробни съображения са изложени в писмени становища.

Представителят на Прокуратурата поддържа становището на ответника СО, че съществува проблем с процесуалната легитимация на представителя на РПК „М.“, алтернативно излага становище за неоснователност на жалбата и исковата претенция. АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, II-^Ро отделение, 30-ти състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С обжалваната заповед № РД-20-66/03.06.2010 г. на директора на Дирекция „Контрол по строителството” – СО /л. 61 от делото/ е одобрен Протокол № 4/28.04.2010 г. на комисия по чл. 196, ал. 1 от ЗУТ, назначена със Заповед № РД-20-36/25.03.09 г. на директор Дирекция "Контрол по строителството" при Столична община, за обследване на състоянието на обект: „Едноетажна постройка", разположен в УПИ ХХІ за жилищни сгради и магазини, кв.92, м. "Г." по плана на [населено място], с административен адрес кв.Г., [улица], в терен частна общинска собственост, съгласно акт за общинска собственост /АОС/ № 595/02.08.1999 г. на район „М.". Със същата заповед е наредено на Столична община - район "М.", като собственик по смисъла на чл. 195, ал. 1 на ЗУТ, на строеж "Едноетажна масивна постройка", разположен в УПИ ХХІ за жилищни сгради и магазини, кв.92, м. "Г." по плана на [населено място], с административен адрес: кв. Г., [улица], в терен частна общинска собственост, съгласно АОС №595/02.08.1999г. на район "М.", да премахне строежът, който не може да се заздравя и поправи. Определен е бил двумесечен срок от връчване на заповедта за доброволно изпълнение.

Със заповед № РД-09-3345 от 29.05.2008 г. кмета на СО в раздел II, т.9 е предоставил свой функции на директора на Дирекция „Контрол по строителството”, като му е делегирал функции да издава заповеди за назначаване на комисии за установяване състоянието на обектите и необходимите ремонтни и възстановителни дейности, на основание чл. 196, ал.1 от ЗУТ и заповеди по чл. 196, ал.3 от ЗУТ. /л.99/.

Производството по освидетелстване на процесния строеж е започнало служебно, като обследването е извършено от комисия, назначена със заповед № РД-20-36/25.03.2009 г. директора на Дирекция „Контрол по строителството” /л.97/.

По делото е представена административната преписка в цялост, събрани са допълнително доказателства в хода на производството.

По делото от ищеца са представени: 1. Протокол на Общо събрание за учредяване на кооперация на територията на район „Х. Б., с който е учредена РПК „М.” от 04.02.1987 г. /л.8-10/; 2. Разделителен Протокол № 6 за предаване и приемане на дейност и имущество между РПК „Н.” и РПК „М.” от 1987 г. /л.11/ ведно със списък на търговските обекти и разделителен баланс м/у двете кооперации /л.12-13/. 4.Протокол № 3 на годишно отчетно-изборно събрание на кооперация „Девети септември”, състояло се на 20.02.1987 г. /л.14/; 5. Протокол за предаване и приемане на дейност и имущество от 01.04.1987 г. между ПК „9-ти септември” - П. и РПК „М.” със списък на търговските обекти и Разделителен баланс между двете кооперации към 31.03.1987 г. /л.15-17/; 6. Протокол № 2/22.02.1987 г. от заседание на УС на РПК „М.” за упълномощаване на кооператори-членове на съвета за подписване на разделителен предавателно - приемателен протокол с ПК „9-ти септември” /л.18/; 7. Опис на ММП и опис на основни средства в обект № 34 (209) за предаване и приемане /л.19-20/; 8. Протокол № 8/07.07.1987 г. на ИК на ЦКС за одобряване създаването на РПК „М.” чрез отделяне от РПК „Н. и ПК „9-ти септември” /л.21/; 9. Заповед № 01/18.01.93 г. за инвентаризация и Заповед № 20/30.09.99 г. с опис за инвентаризация на обект 056 /л.22-24/; 10. Удостоверения № 51/18.05.1998 г. и № 9/09.02.2011 г. от ПК „П.” /л.25-26/; 11. Удостоверение № 260/25.10.05 г. на ГКС /л.27/; 12. У-ние № 39-С-32 на ЦКС /л.28/; 13. Извлечение от сметка 203 - сгради от баланса на РПК „М.” към 05.10.2011 г. /л.29/. Посочените документи удостоверяват създаването на РПК „М.” чрез отделяне и правопримство от РПК „Н.” и ПК „9-ти септември” П. и придобиване собствеността върху имота, предмет на настоящето производство. 13. Договор за наем от 30.09.1993 г., Анекс към договора за наем от 30.09.1999 г., както и Анекс от 10.02.2000 г. /л.30-34/; 14. Декларация на основание § 27 от ПР на ЗТСУ от 29.12.1998 г. до Кмета на СГО ведно с известие – обратна разписка /л.35-38/; 15. Молба от 28.12.2007 г. от РПК „М.” до кмета на СО за деактуване на процесния имот по § 26 ЗК ведно с известие - обратна разписка /л.39-40/; 16. Писмо № 3900-117/2007 /29.02.08 г. на СО /л.41/; 17. Технически паспорт, рег. № 80/05.08.2008 г. на район „М.” за обект: Магазин за хранителни стоки и склад, находящ се в кв. Г., кв.92, УПИ XXI /л.42-44/; 18. Декларация № 5332/30.06.2010 г. по чл.14 от ЗМДТ на РПК „М.” за облагане с данък върху недвижимите имоти /л.45-47/; 19. Декларация № 980/30.06.2010 г. по чл.17 от ЗМДТ /л.48/; 20. Приходна квитанция № 61003629/09.08.2011 г. за платен данък сгради и такса смет от РПК „М.” /л.49/; 20. Удостоверение № 2646/22.08.2011 г. за данъчна оценка на процесния имот /л.50/; 21. Писмо № 3/01.02.2011 г. от РПК „М.” до Кмета на СО във връзка с премахване на търговски обект /л.51/; 22. Писмо изх. № 4/01.02.2011 г. от РПК „М.” до Кмета на СО във връзка с премахване на търговски обект, находящ се в кв. Г. ведно и известие – обратна разписка /л.52/; 23. Писмо изх.

№ 7/31.03.2011 г. от РПК „М.“ до Кмета на район „М.“ – СО с искане за издаване на документ за събаряне на търговски обект, който да послужи пред ТДД за отписване от партидата /л.53/; 24. Удостоверение, изх. № 20110418093939/18.04.2011 г., от АВ относно РПК „М.“ /л.54/. Допълнително са представени с молба от 26.09.2012 г. /л. 175- 199/ Договор за прехвърляне на търговско предприятие от 17.07.2006 г. /пълнен текст/ и анекс към него от 19.12.2007 г., заедно с описаните в договора приложения., както и удостоверение , изх. № 23/25.09.2012 г. от [фирма], от което е видно, че РПК „М.“ не е прехвърлило на дружеството търговски обект, находящ се в кв.Г., [улица] /срещу ЗЕПЕ/.

Ответникът - СО е представил като доказателства по делото във връзка с жалбата и предявеният иск Решение № 9 от 14.08.2006 г. на СГС, ФО, 1-^{ви} състав /л.74/; Договор за прехвърляне на търговско предприятие от 17.07.2006 г. /л.75-76/ и погасителен план /л.147/.

За изясняване на делото от фактическа страна са назначени и приети: една съдебно-счетоводна експертиза, която не е оспорена от страните и единична и тройна съдебно технически експертизи, чиито изводи съдът ще обсъди в мотивите към настоящето решение.

При така установената фактическа обстановка, съдът след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 ГПК във вр. чл. 144 АПК представените по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на жалбата срещу индивидуалния административен акт:

Жалбата е подадена от надлежна страна, налице е правен интерес от оспорването, поради което е процесуално допустима, подадена е по чл. 149, ал.5 от АПК. Неоснователно е възражението на ответника и СГП, че липсва процесуална легитимация на представителя на РПК „М.“, предвид факта, че през 2006 г. по силата на договор е била прехвърлена собствеността върху търговското предприятие. От представените по делото доказателства – удостоверение от 25.09.2012 г. от [фирма] и приетата единична съдебно-счетоводна експертиза по делото е установено, че процесният имот се води като актив в баланса на РПК „М.“ от образуването на РПК до сега. Дължими за имота данъци и такси са плащани от РПК „М.“ на общината през 2010 г. и 2011 г. Настоящият административен състав не може да прави изводи относно собствеността на процесния обект, каквито доводи и възражения в тази насока са направени от страните. Достатъчна е индицията за налично право на собственост, за да се обоснове правен интерес на жалбоподателя от водене на настоящото дело.

По основателността на жалбата:

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените по делото доказателства да провери законосъобразността на оспорвания административен акт на всички основания, посочени в чл. 146 АПК, в случая обаче, само тези, които обуславят единствено и само нищожност на акта. Съдът следва да се ограничи до проверка на акта, относно наличие на такива съществени пороци, които са правно нетърпими и налагат прогласяване на неговата нищожност. Съдът следва да прецени законосъобразността на административния акт, като провери дали е издаден от компетентен за това орган и налице ли е нарушение на материалния или

процесуалния закон, което е така тежко, че прави последиците от акта нетърпими от правовия ред и би било основание за нищожност.

Видно от представените по делото от жалбоподателя доказателства /л.52/ е, че същият е знаел за издаденият административен акт и е подавал множество искания до районната общинска администрация през м. 11.2010 г. и до СО през м.02.2011 г., поради което не може да бъде възстановен срокът посочен в чл. 149, ал.1-3 от АПК и поради това съдът не дължи проверка на цялостната законосъобразност на обжалваната заповед, а следи само за наличие на изключителни пороци, обуславящи нищожност на акта.

С обжалваната заповед № РД-20-66/03.06.2010 г. на директора на Дирекция „Контрол по строителството” – СО е одобрен Протокол № 4/28.04.2010 г. на комисия по чл.196, ал.1 от ЗУТ, назначена със Заповед № РД-20-36/25.03.09 г. на директор Дирекция "Контрол по строителството" при Столична община, за обследване състоянието на обект: „Едноетажна постройка", разположен в УПИ ХХІ - за жилищни сгради и магазини, кв.92, м. "Г." по плана на [населено място], с административен адрес кв.Г., [улица], в терен частна общинска собственост, съгласно акт за общинска собственост /АОС/ № 595/02.08.1999 г. на район „М.". Със същата заповед е наредено на Столична община - район "М.", като собственик по смисъла на чл. 195, ал. 1 на ЗУТ, на строеж "Едноетажна масивна постройка", разположен в УПИ ХХІ за жилищни сгради и магазини, кв.92, м. "Г." по плана на [населено място], с административен адрес: кв. Г., [улица], в терен частна общинска собственост, съгласно АОС №595/02.08.1999г. на район "М.", да премахне строежът, който не може да се заздравя и поправи. Определен е бил двумесечен срок от връчване на заповедта за доброволно изпълнение.

Съгласно §1, ал.3 /изм. Бр.61 от 2007 г./ от Допълнителните разпоредби на Закона за устройство на територията /ЗУТ/, кмета на общината има право да предоставя свои функции по този закон на заместниците си, на главния архитект на общината и на други длъжностни лица от общинската/районната/ администрация. Със заповед № РД-09-3345 от 29.05.2008 г. кмета на СО е делегирал тези свои функции на директора на дирекция „Контрол по строителството” – СО – раздел II, т.9, който е подписал оспорената в настоящето производство заповед.

Процедурата по чл. 195 и чл. 196 от ЗУТ се прилага за следните категории строежи: 1. опасни за здравето и живота на обитателите; опасни поради състоянието, в което се намират; 2. негодни за използване като резултатът може да е причинен поради естественото износване на строежа, така и в резултат от недостатъчно положени грижи от неговите собственици или обитатели; 3. застрашени от самосрутване – резултата от естествена амортизация, човешка небрежност или намеса, форсмажорни обстоятелства; 4. вредни в санитарно-хигиенно отношение – резултата на човешка намеса или на процесите на стареене.

В процесния случай производството по освидетелстване е започнало служебно. Обследването е извършено от комисия, назначена със Заповед № РД-20-36/25.03.2009 г. на директора на Дирекция „КС”- СО. Към датата на огледа е било установено, че постройката е с полуразрушени стени, опасност от срутване на покрива, вредна в санитарно-хигиенно отношение, опасна за живота и здравето на преминаващите граждани.

Административният орган е приложил съхраняващата се при него преписка по издаване на заповедта.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия. Заповедта не е подписана със запетая. От събраните по делото доказателства се установява, че обжалваната заповед не е издадена в противоречие с материалния закон, липсва порок, който да прави заповедта правно нетърпима, липсва порок, който да изисква и да обосновава нищожност на обжалваната заповед. Напротив, обжалваната заповед е издадена в съответствие с материалния закон.

Неоснователно е твърдението на жалбоподателя, изложено в жалбата, че заповедта е издадена от некомпетентен орган. Неоснователно е и твърдението, че заповедта е издадена при съществено нарушение на материалния закон. В случая не е налице несъответствие с целта на закона, злоупотреба с правомощия и превратно упражняване на власт, нито липса на форма или на мотиви, или нарушение на процесуалния закон, които да обосновават прогласяване на нищожност на обжалвания акт.

Предвид гореизложеното жалбата следва да бъде отхвърлена, а оспорваният административен акт да бъде оставен в сила.

Жалбоподателят се е възползвал от възможността по чл. 204, ал. 2 АПК да съедини иска си за обезщетение по реда на **ЗОДОВ** заедно с оспорването на административния акт, от чиято нищожност твърди, че е понесъл вреди. С оспорването на административния акт е съединен и иск за присъждане на обезщетение в размер на 39 953 лв., представляващи имуществени вреди настъпили за ищеца след изпълнението на Заповед № РД-20-66/03.06.2010 г. на директора на Дирекция „Контрол по строителството” – Столична община /СО/, с която е премахнат строеж, който не може да се заздравя и поправи, находящ се в кв. Г., [улица]. По силата на чл. 207, ал. 2 АПК производството по съединения иск се прекратява, ако оспорването на административния акт бъде отхвърлено. Т.е. отмяната на акта в производството по оспорването е предпоставка за допустимост на предявения иск. Отхвърлянето на оспорването и липсата на отменен незаконосъобразен акт обуславят недопустимост на иска с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, поради което на основание чл. 207, ал. 2 от АПК, следва да се остави без разглеждане и производството в тази му част да се прекрати.

При този изход на спора, ще следва жалбоподателя, на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, да заплати на ответника директора на Дирекция „Контрол по строителството” - СО направените разноски, представляващи юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лв. /сто и петдесет лева/, вторият ответник СО не е направил искане за присъждане на разноски, поради което такива не му се дължат.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал. 2 от АПК съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Районна потребителна кооперация „М.”, ЕИК[ЕИК] със седалище в [населено място], [жк], бл. 319 срещу Заповед № РД-20-66/03.06.2010 г. на директора на Дирекция „Контрол по строителството” – Столична община.

ПРЕКРАТЯВА производството по иска, предявен от Районна потребителна

кооперация „М.“, ЕИК[ЕИК] със седалище в [населено място], [жк], бл. 319 срещу Столична община за присъждане на обезщетение за имуществени вреди, причинени му от заповед № РД-20-66/03.06.2010 г. на директора на Дирекция „Контрол по строителството“ – Столична община, съединен с оспорването на последната заповед.

ОСЪЖДА Районна потребителна кооперация „М.“, ЕИК[ЕИК] със седалище в [населено място], [жк], бл. 319 да заплати на Столична община - Дирекция „Контрол по строителството“ направените разноси, представляващи юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лв. /сто и петдесет лева/.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Р. Б., в 14-дневен срок от съобщението.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: